

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 32375

гр. София, 15.09.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 57 СЪСТАВ, в закрито заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ

като разгледа докладваното от МИХАИЛ ДР. ДРАГНЕВ Гражданско дело № 20231110115176 по описа за 2023 година

Извършена е проверка по реда на чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на А. М. В. против Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – Министерство на вътрешните работи, с която е предявен осъдителен иск с правно основание по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР за заплащане на сумата от 4320 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължимите суми за храна в размер на по 120 лева на месец за периода от 15.09.2019 г. до 15.09.2022 г., ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът е депозирал отговор, в който се излага становище за неоснователност на иска.

Страните са представили писмени доказателства, които са относими, необходими и приемането им е допустимо.

Намира искането за назначаване на съдебно-счетоводна експертиза по поставените в отговора на исковата молба задачи за относимо и допустимо, поради което същото следва да бъде уважено.

Като съобрази направеното възражение за изтекла погасителна давност съдът счете, че следва да постави допълнителен въпрос към допуснатата съдебно-счетоводна експертиза: Да посочи размера на погасените по давност задължения, считано три години назад от датата на подаване на исковата молба – 23.03.2023г.

Искането на ищеца за задължаване на ответника да представи съответните заповеди следва да се остави без уважение, тъй като същите са приложени към отговора.

Следва да бъде насрочено заседание за разглеждане на делото.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства.

ДОПУСКА изслушването на съдебно-счетоводна експертиза със задачи както са поставени в отговора на исковата молба и допълнителната задача на съда при депозит в размер от **350 лева**, вносими от ответника в тридневен срок от съобщаване на настоящото определение, за което да бъде представена вносна бележка.

ОПРЕДЕЛЯ като вещо лице **П. А. Д.**, на което да бъде съобщена задачата след представяне на доказателства за внасяне на депозита.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за представяне заповеди на министъра на вътрешните работи.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на **20.10.2023 г., от 10:20 часа**, за когато да се призоват страните, като им се изпрати препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба.

ПРИКАНВА страните към спогодба.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ за ДОКЛАД, както следва:

Предявен е от А. М. В. против Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – Министерство на вътрешните работи осъдителен иск с правно основание по чл. 181, ал. 1, пр. 2 ЗМВР за заплащане на сумата от 4320 лева, представляваща сбор от ежемесечно дължимите суми за храна в размер на по 120 лева на месец за периода от 15.09.2019 г. до 15.09.2022 г., ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

В исковата молба се твърди, че до 01.02.2017г., ищцата е работила по служебно правоотношение с ответника, като със заповед № 8121К-1383/03.02.2017 г. е назначена на основание чл. 9 ЗДСл на длъжност Началник на отдел „Финансово осигуряване“ в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР. Сочи, че съгласно разпоредбата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР на служителите на МВР се осигурява ежемесечно храна или левовата □ равностойност, като до 01.02.2017 г. ищцата е получавала левовата равностойност на храната в размер на 120 лв., а размерът на левовата равностойност на храната се е определял със заповед на министъра на вътрешните работи. Поддържа, че за процесния период не □ е осигурявана храна, както и не □ е заплащана левовата □ равностойност, поради която я претендира, ведно със законната лихва за забава от депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането. Претендира и сторените по делото разноски.

Ответникът, редовно уведомен, е депозирал отговор на исковата молба в законоустановения срок по чл.131 ГПК. Не оспорва твърденията за наличие на служебно

правоотношение между страните и положения труд от ищцата. Твърди, че последната е служител от категорията на чл. 142, ал. 1, т. 2 ЗМВР, чийто статут се урежда от ЗДСл, правилата на ЗМВР се прилагат само частично и то при наличие на законови препратки, поради което разпоредбата на чл. 181, ал. 1 ЗМВР е неприложима в отношенията с ищцата. Прави възражение за погасяване на вземанията по давност за периода от 14.09.2019 г. до 15.03.2020 г. Претендира разноси по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 154, ал. 1 ГПК ищецът следва да докаже предпоставките за възникване и дължимост на задължение за заплащане на парично обезщетение на посоченото основание и в претендирания размер за процесния период. С оглед възражението за изтекла погасителна давност, в тежест на ищеца е да установи, че са се осъществили факти, при които законът предвижда спиране или прекъсване на погасителната давност. В тежест на ответника и при доказване на горните факти е да докаже погасяване на задължението, както и релевираните с отговора възражения.

Като безспорни на основание чл. 153 ГПК не подлежат на доказване следните обстоятелства: наличието на служебно правоотношение между страните, по силата на което ищцата заема длъжност, Началник на отдел „Финансово осигуряване“ в Дирекция „Управление на собствеността и социални дейности“ – МВР, считано от 03.02.2017 г., както и че в рамките на заявления с исковата молба период от 15.09.2019 г. до 15.09.2022 г. на ищцата не е заплащана легова равностойност на храна.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____